

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: ~ *yes.*

Cím: *A pesti nyelv*

Forrás: *Magyarország*

Bp.

(Hely)

1917. IV. 29.

(Idő)

(Köt. v. füz.) ((

Osztályozás

Tárgy

494.511-088

Hely

Idő

"1917"

Személy

Közp. nyomt. 2

A pesti nyelv

A vidéki magyar Pesten jártában zavart keresgélés után megállít a köruton egy fiatalembert:

— Instállom, tekintetes ur, tessék már megmondani, hol találok itt erre felé egy jó kocsmát, ahol megebédelhetek. Már két urat megkérdeztem, feleltek is, de én nem értettem a szavukat, pedig olyanforma volt, mintha magyarul beszéltek volna.

— Mit dumáltak be magának azok a pasik?

— Dumáltak? Nem tudom én, hogy mi legyen az, de lehet, hogy azt csinálták.

— Hát nem mondtak valami jó lokált?

— Lokált? Instállom, én kocsmát kérdeztem.

— Rendbicsék! Hát azt dumálok! Ne fázzon tőle, hogy én fiatalra akarom állítani!

— Nem fáznak én, tekintetes uram, jó meleget tart ez a gunya, de azért nem volna csuda, ha ki kelne a hideg. Mire nem akar a tekintetes ur engem állítani

— Mit kérdez annyit, tán palira akar venni? Figyelmeztetem, hogy én nimolé érek rá a sok dumára. Startoljon csak abba a sarki vendéglőbe, ott tuti a legjobb!

— Nem tuti kell nekem tekintetes ur, azt én még sose ettem, azt se tudom, mi az. Inkább tőlött káposztára volna gusztusom.

— Mért akar murizni velem, maga vics ember?

— Nem akarok én murizni a tekintetes urral, nincs nekem kedvem murizni világos nappal, hanem ha a tekintetes ur éppen akarja, csaphatunk egy kis murit. Nem vagyok én a jónak elrontója, csak aztán jó legyek a bor!

— Ilyen fiatal! Vidéki pitiánerrel délben lumbantani, az nem kávéház nekem. Szíves ajánlatát nem szopom be.

A vidéki magyar értelmetlenül bámul a pesti urra. Mégegyszer megkockáztatja a kérdést:

— Tessék már felvilágosítani, hol van az a kocsmá?

— Ne főzzön papa, unom a dumáját! Slussz! Le van csusztatva! Pé magának, fiatal az ügy! Kezdhetsz ellőgni.

Ötthagyja szegény vidéki atyafit a fakepuel. Az tanácstalannul néz körül, majd megszólít egy másik embert, tudakozódni a kocsmá irányában.

— De jól tessék megmagyarázni, — szól — mert nehezen értem a pesti urak beszédjét.

— Akkor forduljon a söhivatalhoz.

— Merre van az?

— Itt mindjárt balra. Ha nem lennék ott, csak kezdje el!

A megszólított ur ezzel tovább is siet. A vidéki bután néz utána, aztán támoilogva megy tovább. Azon tőri a fejét, hogy miféle nyelven is beszélhetnek Magyarország fővárosában?

—yes.

városi házinymonda 1918